Quelle: https://manuscripta.at/?ID=36522
Copyright: Göttweig, Benediktinerstift

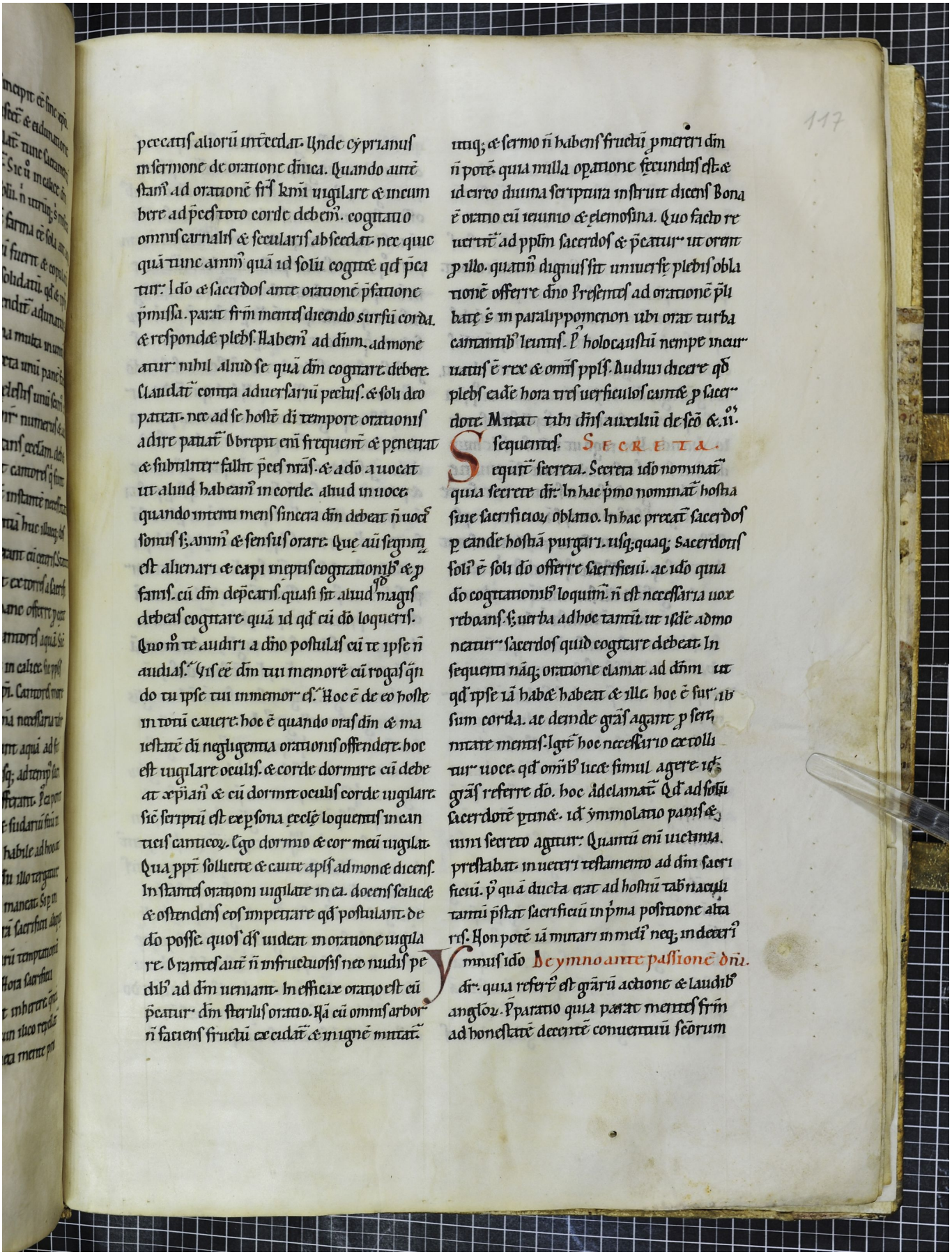

peccatis aliorū intercedat. Unde cyprianus
in sermone de oratione dn̄ica. Quando autē
stam⁹ ad orationē fr̄s kmi uigilare & incum
bere ad p̄ces toto corde debem⁹. cogitatio
omnis carnalis & secularis abscedat. nec quic
quā tunc anim⁹ quā id solū cogitet qd̄ p̄ca
tur. Ido & sacerdos ante orationē p̄fatione
p̄missa. parat fr̄m mentes dicendo sursū corda.
& respondet plebs. Habem⁹ ad dn̄m. admone
atur nihil aliud se quā dn̄m cogitare debere.
Claudat̄ contra aduersariū pectus. & soli deo
pateat. nec ad se hostē di tempore orationis
adire patiat̄. Obrepit enī frequent̄ & penetrat
& subtiliter fallit p̄ces nr̄as. & ado a uocat
ut aliud habeam⁹ in corde. aliud in uoce.
quando intenti mens sincera dn̄m debeat n̄ uocis
sonus s; anim⁹ & sensus orare. Que aū segnitia
est alienari & capi ineptis cogitationib⁹ & p
fanis. cū dn̄m dep̄caris. quasi sit aliud qd̄ magis
debeas cogitare quā id qd̄ cū dō loqueris.
Quo m̄o te audiri a dn̄o postulas cū te ipse n̄
audias. Vis eē dn̄m tui memorē cū rogas q̄n
do tu ipse tui immemor es. Hoc ē de eo hoste
in totū cauere. hoc ē quando oras dn̄m & ma
iestatē di negligentia orationis offendere. hoc
est uigilare oculis. & corde dormire. cū debe
at xp̄ian⁹ & cū dormit oculis corde uigilare.
sic scriptū est ex p̄sona ecclē loquentis in can
ticis canticoꝝ. Ego dormio & cor meū uigilat.
Qua ppt̄ sollicite & caute apl̄s admonet dicens.
Instantes orationi uigilate in ea. docens scilicet
& ostendens eos impetrare qd̄ postulant. de
dō posse. quos d̄s uideat in oratione uigila
re. Orantes aut̄ n̄ infructuosis nec nudis pe
dib⁹ ad dn̄m ueniant. In efficax oratio est cū
p̄catur dn̄m sterilis oratio. Nā cū omnis arbor
n̄ faciens fructū excidat̄ & in ignē mittat̄.

utiq; & sermo n̄ habens fructū p̄mereri dn̄m
n̄ potē. quia nulla opatione fecundus est. &
id circo diuina scriptura instruit dicens Bona
ē oratio cū ieiunio & elemosina. Quo facto re
uertit̄ ad ppl̄m sacerdos & p̄catur ut orent
p illo. quatin⁹ dignus sit uniuersę plebis obla
tionē offerre dn̄o Presentes ad orationē p̄li
batę s̄ in paralippomenon ubi orat turba
cantantib⁹ leuitis. P⁹ holocaustū nempe incur
uatus ē rex & omīs ppl̄s. Audiui dicere qd̄
plebs eadē hora tres uerficulos cantet p sacer
dote. Mittat tibi dn̄s auxiliū de scō & .ii.os

SECRETA.

Sequentes.
Sequit̄ secreta. Secreta ido nominat̄
quia secrete dr̄. In hac p̄mo nominat̄ hostia
siue sacrificioꝝ oblatio. In hac precat̄ sacerdos
p eandē hostiā purgari. usq; quaq; sacerdotis
soli ē soli dō offerre sacrificiū. ac ido quia
dō cogitationib⁹ loquim⁹. n̄ est necessaria uox
reboans. s; uerba ad hoc tantū. ut isdē admo
neatur sacerdos quid cogitare debeat. In
sequenti nāq; oratione clamat ad dn̄m ut
qd̄ ipse iā habet habeat & ille. hoc ē sur ab
sum corda. ac deinde grās agant p sere
nitate mentis. Igit̄ hoc necessario extolli
tur uoce. qd̄ omib⁹ licet simul agere. id
grās referre dō. hoc adclamat̄. Qd̄ ad solū
sacerdotē p̄tinet. id ymmolatio panis &
uini secreto agitur. Quantū enī uictima
prestabat in ueteri testamento ad dn̄m sacri
ficiū. p⁹ quā ducta erat ad hostiū tabnaculi
tantū p̄stat sacrificiū in p̄ma positione alta
ris. Non potē iā mutari in meli⁹ neq; in deteri⁹

De ymno ante passionē dn̄i.

Ymnus ido
dr̄. quia refert⁹ est grārū actione & laudib⁹
angloꝝ. P̄paratio quia parat mentes fr̄m
ad honestatē decentē conuentuū scōrum